

Zaterdag 16 en zondag 17 oktober 2021 Algemene Ledendag en tweedaagse van VVA-Limburg in Brussel een impressie (Jeanine Broens)

Deel 1 : zaterdag 10 oktober

Ter gelegenheid van de Algemene Ledendag maakt de afdeling Limburg er naar goede gewoonte een meerdaagse uitstap van. Zo verzekert ze zich van een ruime deelname van haar leden. Doorheen een dunne mist reden wij op zaterdag 16 oktober met de bus van Alkreizen naar Brussel voor een samenkomst die al enkele keren door corona moest worden uitgesteld. Toen wij Brussel naderden, brak de zon door en was de toon gezet voor een zonnige tweedaagse. Maar, helaas, net voor aankomst liep onze gloednieuwe bus averij op bij een moeilijk manoeuvre op een te kleine rotonde in een doodlopende straat.

Maar het onthaal om 10.00 u in de Universitaire Stichting op de Egmontstraat met een goede kop koffie en verse ontbijtkoeken verdreef (alleszins voor ons) deze donkere wolk. De salons en de conferentiezaal met de hoge lambriseringen en de plafonds met stucwerk riepen de sfeer op van de Engelse privéclubs. Enkel de geur van dikke sigaren en de smaak van porto ontbraken.

Eerst was er een welkomstwoordje van de voorzitter van Brussel en een inleiding door Ghislain Duchateau, de coördinator van de Werkgroep Taal en Onderwijs (die het thema van de academische zitting had uitgewerkt). Dan was er gelukkig nog tijd over voor de sprekers Luc Devoldere, prof. Dirk Geeraerts en prof. Ludo Beheydt. Zij braken een lans voor het bevorderen van het Standaardnederlands, een conditio sine qua non voor volwaardige emancipatie. Vooral “postmodernistische activisten die de standaardtaal in diskrediet brengen door hun pleidooi voor ongebreidelde taalvariatie” (citaat) moesten het ontgelden.

Tijdens de uiteenzettingen werd mijn aandacht getrokken naar de exotisch Aziatische muurschilderingen boven de hoge lambriseringen. Bij een grote wit en roodgekleurde leeuw vroeg ik mij af hoe de geopolitieke verschuivingen die bezig zijn de toekomst van onze taal zullen beïnvloeden. Zou er naast verfransing en verengelsing ook zoiets als verchinesing op het bord van toekomstige generaties komen ?

Dan was het de beurt aan de algemene voorzitter Paul Becue om hulde te brengen aan de actrice Chris Lomme. Zijn laudatio was doorspekt met sappige anekdotes uit zijn jeugdijaren. Ja, de charmante Chris Lomme deed menig jongens- en mannenhart sneller kloppen. Maar het was toch omwille van haar bijdrage aan de Nederlandse taal en cultuur waardoor zij in aanmerking kwam voor de prijs. Na Claire Tillekaert en Mia Doornaert was zij de derde dame op rij die de prijs in de wacht mocht slepen. An de Moor (ook lid van de Werkgroep Taal en Onderwijs) die op voortreffelijke wijze de lezingen samenvatte en voordien de overzichtelijke powerpoint bediend had, had voor

enkele jaren ook al de VVA-prijs in ontvangst mogen nemen in C-mine in Genk.

De gelauwerde Chris Lomme liet ons in haar dankwoord nog even smaken van haar welluidende woordkunst door de voordracht van een gedicht van Herman de Coninck. Tijdens de voordracht kon je een speld horen vallen. Waarom ze de prijs had gekregen, behoefde geen verder betoog.

De receptie nadien en het copieus vriendenmaal verliepen in opperbeste stemming. Na de hulding van enkele verdienstelijke VVA'ers was het tijd voor de culturele activiteiten. Ik zelf bracht een bezoek aan de Koninklijke Bibliotheek, waar ik mij kon vergapen aan de kostbare handschriften uit de schatkamer van de Bourgondiërs. Beslist een aanrader !

Nadien was er een afsluitende drink in de Red Rabbit in de Magdalenastraat. De algemene voorzitter Paul kon het op een akkoordje gooien met de voorzitter van de afdeling Brussel. Zo kon uiteindelijk iedereen er terecht voor een drankje met een versnapering. Zo werd het toch nog een gezellige afronding van een geslaagde Algemene Ledendag.

Met dank aan allen die daartoe hebben bijgedragen !

Deel 2 : zaterdagavond en zondag

De Limburgers namen nog geen afscheid van Brussel en logeerden in het Ibis Hotel op de Grasmarkt vlak bij de Grote Markt. Die centrale ligging was een schot in de roos !

Door het goede weer was "Brussels by night" betoverend. De Grote Markt schitterde in al haar glorie.

De meesten van ons gezelschap gingen een hapje eten in Café Cirio bij het Beursgebouw. Ze maakten nadien nog een avondwandeling langs het huis Hier is den kater en de kat van de architect Hendrik Beyaert.

De volgende dag waren wij na een stevig ontbijt helemaal klaar voor een verkenning van Brussel. Een van onze leden, Hendrik Claessens, had jarenlang in Brussel gewoond en was onze gids. Onze vicevoorzitter Michel had zijn koffertje met oortjes meegebracht dat hij voor de vereniging had aangekocht. Zo kon de rondleiding in de beste condities verlopen.

Wij begonnen om 9.30 op het Spaans plein achter ons hotel in de schaduw van het standbeeld van Don Quichote en zijn knecht Sancho Panza met een korte les in het Brussels dialect.

Dat was "*a goe gedacht*", een amusante start "*doemme oek al nekei geire in oes agen toel*".

Wat is het heerlijk flaneren op een zondagochtend met goed weer in een stad die ontwaakt !

Wij kuierden door de Sint Hubertusgalerij terwijl wij een historische situering kregen en gingen op zoek naar Jeanneke P., de vrouwelijke pendant van Manneken P. (een uitgekende truc van handelaars om toeristen te lokken naar hun Delirium-café's).

In de buik van Brussel kregen wij uitleg over de rechtekking en de overkapping van de kronkelige Zenne, het dempen van de kanaaldokken en de constructie van avenues (maar net geen Haussmann-stijl zoals in Parijs).

Na uitleg over historische voorgevels op de Sint-Katelijnestraat en de Oude Graanmarkt hadden wij een korte rustpauze in de Sint-Gorikshallen, de plaats van waaruit Brussel is ontstaan. De WC-dame sprak Frans, Armeens en Russisch. "*Nog een prettige zondag*", verstond zij niet.

Na deze welgekomen verpozing (wat smaakte dat kopje koffie!) wandelden wij naar de Grote Markt. Daar kregen wij het verhaal te horen van Bloemardinne (einde 13 de eeuw) die blijk gaf van een vrije geest en daardoor verketterd werd. Maar zie, nu prijkt zij als enige vrouw in de gevel van

het stadhuis van Brussel. Tegelijkertijd werden wij een illusie armer: de opsmuk van de Grote Markt dateert van het einde van de 19de eeuw. Het is niet al goud dat blinkt !

Om de voormiddag af te sluiten gingen wij nog kijken naar het beeld *La Maturité* van Victor Rousseau.

De gids vermeldde trots dat de ULB acht Nobelprijswinnaars afgeleverd had in tegenstelling met KU Leuven. Even raden waar onze gids zijn universitaire studies gedaan had !

Na een lunch in een gezellig restaurant op de Vossenstraat reden wij de zondagnamiddag naar het Poelaertplein, waar wij nog eens een blik konden werpen op het Justitiepaleis waar enkel de stellingen gerestaureerd werden.

Wij wandelden naar het stadhuis van Sint Gillis waar het megalomane "*hotel de ville*" de burgemeester stevig in het zadel doet zitten, zoals bij de andere baronieën. En de gevangenis van Sint Gillis mocht ook niet ontbreken.

Het was heerlijk flaneren aan de vijvers van Elsene terwijl wij de huizen bewonderden.

Wij eindigden aan het standbeeld van Tijl en Nele, die Vlaamse vrijheidshelden die vechten tegen de kerkelijke en de Spaanse heerschappij en elke vorm van onderdrukking.

Misschien wel goed gezelschap voor Don Quichote en Sancho Panza.

Dit kon tellen als afsluiting van onze rondleiding !

In de Brasserie Belga op het Flageyplein nuttigden wij onze afsluitende drink.

Van de verplichting van een coronapas hadden ze hier blijkbaar nog niet gehoord.

Of was het omdat een groep antivaxxers hier op dit plein nog maar pas betoogd had ?

Onze onvermoeibare gids noteerde in de rol van ober ijverig de bestelling van onze leden.

Met een frisse, nieuwe kijk op onze hoofdstad en vastbesloten het Standaardnederlands hoog in ons vaandel te blijven voeren, keerden wij huiswaarts.

Brussel, tot weerzien

"A goe gedach"!

Jeanine Broens

Voorzitster VVA afdeling Limburg

Lid van het hoofdbestuur van VVA